

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

06 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul lărgit în următoarea componență:
președinte -
judecători

Timofti Vladimir
Toma Nadejda
Țurcan Anatolie
Cobzac Elena
Boico Victor

judecând, fără citarea părților la proces, recursul ordinar declarat de avocatul Levinschi Alexandru în numele inculpatului Zlotea Lilian, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2018, în cauza penală în privința lui

Zlotea Lilian xxxxx, născut la
xxxxx, originar din xxxxx, domiciliat în
xxxxx

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 26.12.2013 -10.05.2017;
2. Instanța de apel: 06.06.2017 -12.09.2017,
Rejudecarea: 08.02.2018 – 11.04.2018;
3. Instanța de recurs: 1) 24.11.2017-16.01.2018, dispusă rejudecarea;
2) 25.05.2018 – 06.11.2018.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 10 mai 2017, Zlotea Lilian a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, la 9 (nouă) ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere pe un termen de 3 (trei) ani.

Acțiunea civilă înaintată de Savin Ana a fost admisă integral, fiind dispusă încasarea de la Zlotea Lilian în beneficiul acesteia a prejudiciului material cauzat în mărime de 235890 (două sute treizeci și cinci mii opt sute nouăzeci) lei.

2. Pentru pronunțarea sentinței prima instanță a constatat în fapt că, Zlotea Lilian, la 20 septembrie 2009, deținând funcția de director al SRL „Apterm-Impex”, cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al

acțiunilor sale, prevăzând urmările sale și dorind în mod conștient survenirea acestora, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, a încheiat cu Savin Ana contractul de investiție nr. 10, prin care s-a obligat să asigure încheierea contractului de vânzare-cumpărare a apartamentului xxxxx cu două odăi, având suprafața locativă totală de 87,8 m², amplasat la etajul 10, din blocul locativ amplasat pe adresa xxxxx, cu compania de construcție SRL „Igrix Trans”, care de fapt conform procesului-verbal de recepție finală nr. 1331 din 18 decembrie 2009 era înregistrat cu drept de proprietate după SRL „Igrix Trans”, iar la 30 septembrie 2009, continuându-și acțiunile sale criminale, a primit conform dispoziției de plată nr. 5, suma de 35000 euro, care la momentul comiterii infracțiunii, conform cursului oficial al BNM constituia echivalentul a 586190,50 lei, iar la 12 octombrie 2012, Zlotea Lilian a încheiat cu SRL „Igrix Trans” contractul de vânzare-cumpărare a apartamentului nominalizat, fiind trecut în proprietatea ultimului, neonorându-și obligațiile asumate până în prezent, cauzând astfel prin acțiunile sale intenționate părții vătămate Savin Ana o daună materială în proporții deosebit de mari.

Acțiunile inculpatului Zlotea Lilian au fost încadrate în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, *escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, săvârșită cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari.*

3. Avocatul Levinschi Alexandru în numele inculpatului a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În motivarea apelului a invocat că:

- acuzarea nu a demonstrat existența infracțiunii, întrunirea elementelor constitutive a componentei de infracțiune în faptele lui Zlotea Lilian și nu a fost dovedită vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii incriminate;

- instanța de judecată, fiind desemnată pentru judecarea cauzei nu a constatat toate faptele și circumstanțele cauzei, nu a analizat interacțiunea lor prin coroborare, dându-le o apreciere greșită, calificându-le distinct de ceea ce s-a produs în realitate;

- instanța de judecată a apreciat eronat probele aduse de acuzare, bazându-se pe declarațiile părții vătămate Savin Ana și a martorilor Savin Patricia și Cebanu Arcadie, nu a dat apreciere motivată declarațiilor inculpatului;

- transmiterea banilor, încheierea contractului de investiții, restituirea parțială a banilor, negocierea condițiilor de divizare a apartamentului litigios sunt relatate fără divergențe de către Zlotea Lilian și partea vătămată, iar declarațiile care nu atestă divergențe, nu probează întrunirea elementelor constitutive ale componentei de infracțiune, prin ele părțile doar confirmă situația faptică și conduita lor până la pornirea urmăririi penale;

- la urmărirea penală nu a fost dispusă și desfășurată acțiunea de confruntare între Zlotea Lilian și partea vătămată Savin Ana, în cadrul căreia puteau fi elucidate circumstanțele lovite de divergențe;

- organul de urmărire penală, nu a audiat la faza urmăririi penale pe Savin Ștefan (feciorul părții vătămate), care a fost în contact la faza premergătoare încheierii contractului de investiție cu partea vătămată, care purta discuții cu inculpatul, negociind condițiile tranzacției;

- cât privește declarațiile martorului Savin Patricia, aceasta a dat mărturii indirecte în raport cu faptele constatate în pricină, fapte și situații, ce ar avea importanță la calificarea infracțiunii. La fel, sunt indirecte cu circumstanțele cauzei mărturiile lui Ceban Arcadie;

- la caz, lipsește totalmente demonstrarea vinovăției lui Zlotea Lilian, faptul că acesta a primit bani de la partea vătămată este constatat, banii însă au fost dobândiți nu în scop cupidant, de însușire, îmbogățire, ci ca rezultat al unei înțelegeri, acord agreeat și încheiat benevol între partea vătămată și inculpat, cu punerea lui în realizare;

- transmiterea banilor a fost documentată în mod corespunzător, cu eliberarea părții vătămate a documentului primar prevăzut de art. 19 al Legii contabilității (dispoziție de încasare), iar conform procesului-verbal de ridicare din 19 septembrie 2013 (f.d. 93) aceste acte (inclusiv contractul de investiție) au fost ridicate chiar de la partea vătămată;

- prin analiza tuturor circumstanțelor, se constată că, la caz este un raport juridic civil litigios între părți, astfel partea vătămată are o creanță de natură civilă față de inculpat și în mod eronat consideră, că a fost tratată cu abuz de încredere din partea acestuia;

- între partea vătămată și inculpat la 20 septembrie 2009, a fost încheiat un contract (civil), având obligațiuni reciproce ale părților, conform contractului de investiții nr. 010 din 20 septembrie 2009, SRL „Apterm-Impex”, compania ce aparține lui Zlotea Lilian s-a obligat față de partea vătămată să asigure încheierea contractului de vânzare - cumpărare a unui apartament identificat;

- la momentul încheierii contractului, partea vătămată și inculpatul au convenit că obiect al tranzacției la survenirea circumstanțelor prevăzute în contractul inițial, va constitui doar o parte din apartamentul cu xxxxx, fapt ce a fost stipulat în mod expres în pct. 1 al contractului, astfel părțile au prevăzut în contract (pct. 5) că, SRL „Apterm-Impex” cu concursul SRL „Igrix Trans” va asigura acoperirea găurii între nivelele 9 și 10, astfel încât partea vătămată să obțină doar suprafața contractată în baza contractului nr. 010 din 20 septembrie 2009;

- la încheierea contractului cu partea vătămată, acesteia i-a fost prezentat planul (geometric) al apartamentului, datat cu 11 mai 2009, iar din informația inclusă în plan, partea vătămată a văzut suprafața, configurația viitorului apartament, precum și date despre proprietarul acestuia. Concomitent din start, părții vătămate i-a fost explicat, că apartamentul xxxxx aparține companiei SRL

„Igrix Trans”, astfel consideră neîntemeiat argumentul reținut de acuzare, precum că Zlotea Lilian prin înșelăciune a prevăzut în contractul din 20 septembrie 2009 un apartament care nici nu-i aparținea, or, în contractul menționat a fost stipulat regimul juridic al apartamentului;

- având în vedere conținutul (obiectul) contractului din 20 septembrie 2009, nu poate fi vorba de inducerea în eroare a părții vătămate cu privire la cauza și destinația plății efectuate în baza contractului încheiat cu inculpatul;

- din declarațiile părții vătămate, aceasta cunoștea toate circumstanțele legate de apartament, fapt ce înseamnă că Zlotea Lilian nu a înșelat-o ori a reprodus eronat circumstanțele în felul în care să convingă partea vătămată să încheie cu el contractul;

- partea vătămată a mai fost informată prin contract, că de fapt, dreptul de a asigura încheierea contractului de vânzare-cumpărare cu partea vătămată, inculpatul îl are în virtutea relațiilor contractuale cu SRL „Igrix Trans”, în baza contractului de antrepriză nr. 010VM din 30 septembrie 2008 acesta prevăzând un volum de lucrări în sumă de 2.848.635,48 lei;

- inculpatul a fost nevoit să se implice în asigurarea vânzării apartamentului xxxxx, pentru că din sursele vânzării lui, SRL „Igrix Trans” urma să achite o parte din serviciile prestate de către SRL „Apterm-Impex”;

- partea vătămată recunoaște că a cunoscut, din momentul încheierii contractului cu inculpatul despre toate condițiile speciale, circumstanțele stipulate în contract, recunoaște că banii au fost transmiși nu pentru obținerea dreptului de proprietate asupra apartamentului, dar pentru că Zlotea Lilian, după survenirea condițiilor stipulate în contractul inițial, să asigure încheierea contractului de vânzare-cumpărare, în baza căruia partea vătămată ar deveni proprietar;

- partea vătămată după întârzierea inculpatului, prin acțiunile sale, conduita și înscrisurile semnate ulterior și că actul încheiat între ea și inculpat este o relație civilă, în temeiul căreia Zlotea Lilian i-ar fi dator cu bani;

- la 12 octombrie 2012, Zlotea Lilian a încheiat contract de vânzare-cumpărare cu SRL „Igrix Trans”, în temeiul căruia a dobândit dreptul de proprietate asupra apartamentului xxxxx, cu o suprafață totală de 184 m², însă la 26 aprilie 2011 și 30 noiembrie 2011, partea vătămată a primit de la inculpat recipise, acceptând noile condiții stabilite între părți pe marginea raportului juridic civil stabilit între ele, astfel inițial la 26 aprilie 2011, fiind în întârzierea executării obligației sale față de partea vătămată, inculpatul a garantat acesteia că în termen de 15 zile va asigura executarea obligației fie prin încheierea de către partea vătămată a contractului de vânzare-cumpărare, fie va restitui banii în sumă de 35000 euro;

- la 30 decembrie 2011, partea vătămată a confirmat, că și-a pierdut interesul în dobândirea apartamentului xxxxx și urmărea scopul de a rezolvi contractul încheiat cu inculpatul și a primi înapoi banii transmiși în baza acestuia, iar prin recipisa din 30 decembrie 2011, partea vătămată a acceptat primirea de la Zlotea Lilian a sumei de 10000 euro și a sumei de 200000 lei;

- prin faptul primirii-predării de comun acord a banilor, părțile au rezolvit cu efecte în viitor contractul încheiat la 20 septembrie 2009, din care moment partea vătămată nu mai urmărea interesul de a dobândi apartamentul xxxxx, iar inculpatul să mai execute obiectul contractului. Prin urmare, inculpatului i-a rămas să restituie suma restantă, fapt acceptat de către partea vătămată;

- este inadmisibilă punerea la baza condamnării inculpatului a faptului că acesta a luat banii de la partea vătămată, iar ulterior prin înșelăciune a înregistrat dreptul de proprietate asupra apartamentului după sine;

- faptul că Zlotea Lilian a reușit să dobândească dreptul de proprietate asupra apartamentului xxxxx demonstrează, că acesta chiar de la momentul încheierii contractului nr. 010 din 20 septembrie 2009 (cu partea vătămată) și-a asumat din start obligațiuni viabile pe care le-a putut executa. Doar că aceste obligațiuni din motive ce nu au depins de voința inculpatului, au putut fi realizate cu întârziere, iar la acel moment, partea vătămată a renunțat la apartament, consimțământul ei fiind orientat spre restituirea către ea a banilor transmiși inculpatului. Prin acceptarea sumelor restituite de către Zlotea Lilian, partea vătămată accepta soldul format între părți în baza contractului din 20 septembrie 2009 și obligațiile de plată în curs de executare, care i-au revenit inculpatului;

- acuzarea nu a adus probe de constatare a laturii subiective și prin ce s-a manifestat înșelăciunea încriminată inculpatului;

- Zlotea Lilian niciodată nu a negat obligația sa pecuniară față de partea vătămată, care este născută dintr-o relație juridică civilă, parțial pe care a și stins-o.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2017, a fost respins ca nefondat apelul și menținută sentința.

În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a constatat, că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, corect ajungând la concluzia că, inculpatul Zlotea Lilian a săvârșit infracțiunea încriminată prevăzută de art. 190 alin. (5) Cod penal.

În opinia instanței de apel, vina inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate a fost dovedită prin declarațiile părții vătămate Savin Ana, martorilor Savin Patricia și Cebanu Arcadie, precum și prin materialele cauzei și anume: plângerea lui Savin Ana (f.d. 4-6 vol. I), ordonanța de ridicare și procesul-verbal de ridicare din 19 septembrie 2013 (f.d. 92-96 vol. I).

Instanța de apel a respins alegațiile părții apărării, precum că între Zlotea Lilian și Savin Ana sunt relații civile, deoarece în cazul examinat nu se constată raporturi de natură juridică civilă, de vreme ce împrejurările stabilite coroborate la acțiunile inculpatului atestă, că acesta încă la momentul primirii banilor avea drept scop însușirea acestora, fără îndeplinirea angajamentului asumat de a asigura proprietatea apartamentului pentru Savin Ana.

În viziunea instanței de apel, prima instanță a constatat just buna-credință și încrederea lui Savin Ana cu care i-a oferit inculpatului banii în sumă de 35000 euro și în același timp, atitudinea de rea-credință a inculpatului Zlotea Lilian, care a

primit banii, însă a neglijat obligațiile angajate de a asigura încheierea contractului de vânzare cumpărare a apartamentului.

La fel, instanța de apel a reținut, că prima instanță la aprecierea modului și a măsurii de pedeapsă a ținut cont de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii, personalitatea infractorului, de circumstanțele ce atenuază pedeapsa sau o agravează, a dat deplină eficiență prevederilor art. 75 - 77 Cod penal.

5. Decizia instanței de apel, a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Levinschi Alexandru în numele inculpatului, care invocând temeiurile de drept prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 5), 6), 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, sau să fie dispusă rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroare judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În motivarea recursului a indicat aceleași motive care au fost expuse în cererea de apel, suplimentar, menționând că:

- cauza a fost judecată în instanța de apel fără citarea legală a inculpatului, fiind încălcate prevederile art. 321 alin. (5) Cod de procedură penală;

- după intentarea dosarului de căutare, instanța de apel la prima ședință de examinare a apelului a fost înștiințată de către avocat, că datorită aflării inculpatului peste hotare, acesta este în imposibilitate să fie prezent la ședința din 12 septembrie 2017 și că revine în țară în luna octombrie, în legătură cu ce s-a solicitat amânarea ședinței de judecată, pentru a asigura accesul personal al inculpatului la examinarea cauzei;

- decizia instanței de apel prezintă deficiențe sub aspectul motivării, ea nesatisfăcând cerințele stipulate în art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală;

- instanța de apel nu a dat o apreciere și motivare în privința recipisei (f.d. 17, 96 vol.I), recipisei din 30 decembrie 2011 (f.d. 18 vol.I); planului geometric din 11 mai 2009 și informația din Registrul Bunurilor Imobile (f.d. 11-12, vol.I); extraselor din evidența contabilă (f.d. 87-88 vol.I); dispoziției de încasare nr. 05 din 30 septembrie 2009;

- declarațiile martorilor acuzării (Savin Patricia și Ceban Arcadie) au fost supuse unei aprecieri eronate;

- instanța de apel a omis să motiveze aprecierea sau respingerea argumentelor apelului, ce se referă la acceptul părții vătămate de a primi banii înapoi, de a rezolvi contractul de investiții, pierderea interesului părții vătămate față de bunul imobil pe care intenționa să-l dobândească prin intermediul inculpatului, lipsa din partea părții vătămate a unor revendicări înaintate în ordine civilă, achiziția de către inculpat a apartamentului xxxxx în momentul în care partea vătămată renunțase la acest bun imobil, achiziția acestui apartament din contul surselor bănești acordate inculpatului prin credit bancar (înstituirea ipotecii, RBI);

- în procesul de judecată în cauza respectivă, au fost încălcate prevederile art. 6 CțEDO, care garantează dreptul la un proces echitabil;

- soluția de respingere a apelului declarat, este insuficient motivată și necorespunzătoare cumulului de probe administrate și nemijlocit verificate în ședințele de judecată atât a primei instanțe, cât și a celei de apel, în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală;

- instanța de apel, fiind sesizată în privința calificării juridice a faptelor inculpatului și confirmării ori infirmării prezenței la caz a unui raport juridic civil, s-a limitat sub acest aspect la analiza atitudinii subiective a părților față de angajamentele reciproc asumate;

- la momentul încheierii contractului, SRL „Apterm-Impex” executa lucrări la „Igrix-Trans” SRL, antreprenorul și proprietarul blocului locativ, fapt ce a fost specificat direct în contract. Termenul de executare al acestei obligații a fost stabilit până la darea în exploatare a apartamentului. Până la acel moment, obligația nefiind scadentă nici nu poate indica sub nicio formă asupra unor semne de abuz de încredere ori înșelăciune;

- inculpatului avea obligația pecuniară (finală în baza recipiselor semnate) de a restitui banii, iar partea vătămată dreptul de a pretinde încasarea lor, având la bază înscrisuri ce servesc temei juridic pentru creanțele pretinse.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 16 ianuarie 2018 a fost admis recursul, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs a constatat că, instanța de apel nu a respectat pe deplin prevederile art. 414 Cod de procedură penală, deoarece cauza nu a fost examinată sub toate aspectele și nu s-a dat răspuns la motivele esențiale invocate de avocatul Levinschi Alexandru în numele inculpatului, în ordine de apel.

Instanța de recurs a menționat că, în partea descriptivă a deciziei atacate, a fost redat conținutul declarațiilor inculpatului făcute în instanța de apel, părții vătămate și a martorilor date în cadrul primei instanțe, fiind menționate și probele scrise ce au fost verificate în instanța de apel, considerând în cele din urmă că vina inculpatului în cele incriminate este confirmată, însă instanța de apel nu a argumentat din care considerente alegațiile apărării sânt respinse sau apreciate ca neîntemeiate, limitându-se la expunerea evazivă asupra acestora.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2018, a fost respins ca fiind nefondat apelul declarat de avocatul Levinschi Alexandru în numele inculpatului Zlotea Lilian, cu menținerea hotărârii atacate.

În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului Zlotea Lilian în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal.

Instanța de apel a indicat, că vinovăția inculpatului este dovedită pe deplin prin cumulul de probe administrate de către organul de urmărire penală, examinate de către instanța de fond și verificate de către instanța de apel, astfel, reținând că, prima instanță a făcut o analiză amplă a probelor cercetate, iar concluziile privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii reținute în sarcina lui rezultă din probele administrate, cărora le-a fost dată o apreciere legală sub toate aspectele, complet și obiectiv.

În contextul circumstanțelor de fapt și aprecierii probelor administrate la dosar instanța de apel a stabilit că inițial între inculpatul Zlotea Lilian și partea vătămată Savin Ana a apărut un raport juridic civil, ca urmare a încheierii contractului de investiții nr. 010 din 20 septembrie 2009, însă inculpatul Zlotea Lilian a exploatat cu rea-credință natura acestor relații, or, dânsul a urmărit dobândirea bunurilor părții vătămate, prin intermediul creării unei false impresii părții vătămate că dânsa va obține dreptul de proprietate asupra apartamentului, obținând în baza unor relații contractuale suma de 35000 euro, fără a avea intenția de a-și onora obligațiile față de partea vătămată, deși dânsul odată cu dobândirea dreptului de proprietate asupra apartamentului, ar fi putut să-și onoreze obligațiile ce au rezultat din contractul de investiții nr. 010 din 20 septembrie 2009.

Cu referire la motivul invocat de avocatul Levinschi Alexandru și anume că *„transmiterea banilor, încheierea contractului de investiții, restituirea parțială a banilor, negocierea condițiilor de divizare a apartamentului litigios sunt relatate fără divergențe de către Zlotea Lilian și partea vătămată, iar declarațiile care nu atestă divergențe, nu probează întrunirea elementelor constitutive ale componenței de infracțiune, prin ele părțile doar confirmă situația faptică și conduita lor până la pornirea urmăririi penale”*, instanța de apel a dedus că apărarea sugerează ideea că de fapt între declarațiile lui Zlotea Lilian și ale lui Savin Ana nu sunt careva divergențe, iar existența acestui fapt nu probează întrunirea elementelor constitutive ale componenței de infracțiune.

Instanța de apel a considerat irelevantă argumentarea avocatului Levinschi Alexandru, din motivul că inexistența unor divergențe dintre declarațiile inculpatului și ale părții vătămate nu constituie un temei prescris la art. 390 Cod de procedură penală, în baza căruia să fie pronunțată sentința de achitare. Mai mult, instanța de apel a subliniat că nevinovăția inculpatului nu poate fi constatată în baza faptului inexistenței unor divergențe dintre declarații, deoarece aceasta contravine prevederile Codului de procedură penală, or, nevinovăția inculpatului se constată în baza unor probe, care se apreciază în conformitate cu art. 101 Cod procedură penală, ceea ce în speța dată nu a avut loc.

Instanța de apel a apreciat ca fiind neîntemeiat, motivul invocat de către avocatul Levinschi Alexandru precum că la urmărirea penală nu a fost dispusă și desfășurată acțiunea de confruntare între Zlotea Lilian și partea vătămată Savin Ana, în cadrul căreia puteau fi elucidate circumstanțele lovite de divergențe, or, partea apărării nu a invocat care sunt divergențele existente în viziunea acestora și la ce

aspecte ale speței se referă, soluționarea căroră ar fi importantă pentru justa calificare a acțiunilor inculpatului Zlotea Lilian, în contextul în care tot avocatul Levinschi Alexandru indică că *„transmiterea banilor, încheierea contractului de investiții, restituirea parțială a banilor, negocierea condițiilor de divizare a apartamentului litigios sunt relatate fără divergențe de către Zlotea Lilian și partea vătămată”*.

În contextul acțiunii procesuale de confruntare, instanța de apel a notat că în sensul art. 113 alin. (2) Cod de procedură penală, confruntarea se efectuează de către organul de urmărire penală din oficiu sau la cererea participanților la proces, însă din adresa părții apărării o asemenea solicitare la materialele cauzei, nu se regăsește.

Totodată fiind subliniat că, se procedează la confruntarea dintre persoane în cazul în care există divergențe între declarațiile persoanelor audiate în aceeași cauză, inclusiv cu cele ale căror declarații sunt defavorabile bănuțului, învinutului, dacă este necesar, pentru aflarea adevărului și înlăturarea divergențelor, însă după cum a fost relevat supra, partea apărării nu a scos în evidență care sunt divergențele dintre declarațiile inculpatului Zlotea Lilian și ale părții vătămate.

Astfel, prin neefectuarea în speța dată a unei acțiuni de confruntare dintre inculpatul Zlotea Lilian și partea vătămată Savin Ana, instanța de apel nu a stabilit nici un temei de a pune la îndoială faptul că inculpatul Zlotea Lilian nu ar fi avut parte de un proces echitabil și nici regăsirea unui temei de a pronunța o sentință de achitare în privința ultimului.

La fel, a fost considerat neîntemeiat și motivul invocat de către avocatul Levinschi Alexandru, cu referire la faptul că organul de urmărire penală nu a audiat la faza urmăririi penale pe Savin Ștefan (feciorul părții vătămate), care a fost în contact la faza premergătoare încheierii contractului de investiție cu partea vătămată, care purta discuții cu inculpatul, negociind condițiile tranzacției, deoarece contractul de investiții a fost încheiat cu Savin Ana, clauzele contractuale au fost inserate nemijlocit în conținutul contractului, dânsa a fost audiată atât la faza urmăririi penale, cât și în instanța de judecată, or, instanța de apel nu a reținut o altă situație de fapt decât cea care decurge din contractul de investiții nr. 010 din 20 septembrie 2009.

Din aceste aspecte, instanța de apel nu a reținut că organul de urmărire penală a efectuat o urmărire penală incompletă, prin faptul că nu a fost audiat fiul părții vătămate Savin Ștefan și nici faptul că, prin neaudierea lui, sentința de condamnare care a fost pronunțată de prima instanță nu se bazează pe un ansamblu de probe pertinente și concludente și care coroborează între ele.

Instanța de apel a apreciat ca fiind neîntemeiat motivul invocat de apărare precum că martorul Savin Patricia a dat mărturii indirecte în raport cu faptele constatate în pricină, fapte și situații, ce ar avea importanță la calificarea infracțiunii, la fel, fiind indirecte cu circumstanțele cauzei mărturiile lui Ceban Arcadie, or, declarațiile martorului Savin Patricia vin să susțină declarațiile părții vătămate Savin

Ana și anume că banii pentru apartament au fost transmiși lui Zlotea Lilian, însă ultimul s-a eschivat de a-și onora obligația de a transmite în proprietatea părții vătămate apartamentul în litigiu, precum și faptul că Zlotea Lilian se eschiva de a fi contactat de partea vătămată și că ultimul tot invoca că trebuie de așteptat și că în curând vor primi apartamentul, situație ce a durat trei ani, iar declarațiile martorului Ceban Arcadie confirmă că au fost careva probleme referitor la termenul de efectuare a lucrărilor, dar care ulterior s-au rezolvat, fapt ce confirmă că la 12 octombrie 2012 inculpatul Zlotea Lilian a încheiat cu SRL „Igrix Trans” contractul de vânzare-cumpărare a apartamentului nominalizat, fiind trecut în proprietatea ultimului, neonorându-și obligațiile asumate față de partea vătămată.

Instanța de apel a reținut netemeinicia motivului de apel invocat de avocatul Levinschi Alexandru și anume că la caz lipsește totalmente demonstrarea vinovăției lui Zlotea Lilian, faptul că acesta a primit bani de la partea vătămată este constatat, banii însă au fost dobândiți nu în scop cupidant, de însușire, îmbogățire, ci ca rezultat al unei înțelegeri, acord agreeat și încheiat benevol între partea vătămată și inculpat, cu punerea lui în realizare, deoarece acesta a fost combătut de probele administrate la dosar și care demonstrează că inculpatul Zlotea Lilian de la momentul intrării în stăpânire asupra banilor urmărea scopul de a însuși aceste mijloace bănești, fără a avea intenția de a-și onora angajamentul asumat de a asigura încheierea contractului de vânzare-cumpărare a apartamentului indicat.

În acest sens, instanța de apel a relevat că potrivit extrasului din Registrul bunurilor imobile se atestă că bunul imobil cu numărul cadastral xxxxx este înscris cu drept de proprietate a SRL „Igrix-Trans”, în baza procesului-verbal de recepție finală nr. 1331 din 18 decembrie 2009.

Conform contractului de vânzare-cumpărare din 12 octombrie 2012 rezultă că SRL „Igrix-Trans” a vândut lui Zlotea Lilian, iar ultimul a cumpărat apartamentul xxxxx, la prețul de 1196000 lei.

Pe de altă parte, Savin Ana a declarat că în anul 2010 a plecat la firma de construcție care construia blocul locativ dat și i s-a comunicat că Zlotea Lilian este dator cu bani, după care directoarea s-a dus la un angajat al firmei pe nume Ion Nicolae, căruia i-a menționat că este încă o victimă de a lui Zlotea Lilian.

După o perioadă l-a contactat, dar acesta nu răspundea la telefon.

Ulterior, s-a prezentat la biroul acestuia, care se afla în subsol pe str. Pușkin 44, întrebându-l ce face mai departe, Zlotea Lilian a răspuns că îi va întoarce banii, iar pe verso la buletin a indicat că „eu Zlotea Lilian am încasat de la Savin Ana suma de 35000 euro, pe care se obligă până la 26 mai 2010 să-i întoarcă sau să-i predea apartamentul”. După aceasta nu a mai contactat-o, deși i-a comunicat că o va contacta. Împreună cu avocatul, Savin Ana a plecat la noul oficiu a lui Zlotea Lilian, acesta avea pe masă documente referitor la construcția mansardelor și a spus că îi va întoarce banii când va da mansardele în exploatare. După care avocatul l-a contactat pe 30 decembrie 2012, iar seara Zlotea Lilian i-a întors suma de două sute de mii lei și 10000 Euro, după aceasta iarăși a dispărut.

În contextul celor indicate, instanța de apel a respins versiunea părții apărării precum că suma de bani în sumă de 35000 euro a fost dobândită nu în scop cupidant, de însușire, îmbogățire, ci ca rezultat al unei înțelegeri, acord agreeat și încheiat benevol între partea vătămată și inculpat, deoarece în cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit că inculpatul Zlotea Lilian a obținut cu rea-credință suma de 35000 euro de la Savin Ana, transmiși în mod benevol de ea, fiind convinsă că SRL „Apterm-Impex” în persoana inculpatului Zlotea Lilian va asigura încheierea contractului de vânzare-cumpărare dintre Savin Ana și SRL „Igrix Trans”, însă, a fost dovedită reaua-credință cu care a acționat inculpatul odată cu dobândirea acestei sume de bani, ca urmare a faptului că apartamentul în litigiu, conform procesului-verbal de recepție finală nr. 1331 din 18 decembrie 2009 era înregistrat cu drept de proprietate după SRL „Igrix Trans”, iar ulterior inculpatul Zlotea Lilian, fără a-și onora obligațiile față de Savin Ana, a încheiat cu SRL „Igrix Trans” contractul de vânzare-cumpărare a apartamentului litigios.

Cu referire la motivul de apel invocat de avocatul Levinschi Alexandru, și anume că *„transmiterea banilor a fost documentată în mod corespunzător, cu eliberarea părții vătămate a documentului primar prevăzut de art. 19 al Legii contabilității (dispoziție de încasare), iar conform procesului-verbal de ridicare din 19 septembrie 2013 (f.d. 93) aceste acte (inclusiv contractul de investiție) au fost ridicate chiar de la partea vătămată”,* instanța de apel a menționat că acesta nu constituie temei de achitare a inculpatului, or, faptul că transmiterea banilor a fost documentată în mod corespunzător, cu eliberarea părții vătămate a documentului primar prevăzut de art. 19 al Legii contabilității (dispoziție de încasare) nu justifică și nici nu legitimează acțiunile de mai departe a inculpatului Zlotea Lilian.

Mai mult, instanța de apel a notat că Zlotea Lilian era directorul SRL „Apterm-Impex”, care putea să elibereze o dispoziție de încasare, partea vătămată fiind convinsă în cele din urmă de legalitatea și realizarea cu succes a condițiilor contractuale, ultima indicând totodată că *„banii pentru apartament i-au fost dați lui Zlotea Lilian personal, pentru care i s-a eliberat bonul de plată, cu ștampila firmei și semnătura acestuia”.*

Instanța de apel a respins și argumentele apărării precum că la caz este un raport juridic civil litigios între părți, astfel partea vătămată are o creanță de natură civilă față de inculpat și în mod eronat consideră, că a fost tratată cu abuz de încredere din partea acestuia, or, în cazul în care una din părți asumându-și angajamente, pe care de la bun început cunoștea că nu are posibilitate și nici intenția de a le executa, deși i-au fost transmise în prealabil mijloacele financiare din cealaltă parte, se justifică în mod absolut intervenția legii penale.

Referitor la argumentele invocate în cererea de apel precum că:

- *„între partea vătămată și inculpat la 20 septembrie 2009, a fost încheiat un contract (civil), având obligațiuni reciproce ale părților, conform contractului de investiții nr. 010 din 20 septembrie 2009, SRL „Apterm-Impex”, compania ce aparține*

lui Zlotea Lilian s-a obligat față de partea vătămată să asigure încheierea contractului de vânzare-cumpărare a unui apartament identificat”;

- *„la momentul încheierii contractului, partea vătămată și inculpatul au convenit că obiect al tranzacției la survenirea circumstanțelor prevăzute în contractul inițial, va constitui doar o parte din apartamentul cu xxxxx, fapt ce a fost stipulat în mod expres în pct. 1 al contractului, astfel părțile au prevăzut în contract (pct. 5) că, SRL „Apterm-Impex” cu concursul SRL „Igrix Trans” va asigura acoperirea găurii între nivelele 9 și 10, astfel încât partea vătămată să obțină doar suprafața contractată în baza contractului nr. 010 din 20 septembrie 2009”;*

- *„la încheierea contractului cu partea vătămată, acesteia i-a fost prezentat planul (geometric) al apartamentului, datat cu 11 mai 2009, iar din informația inclusă în plan, partea vătămată a văzut suprafața, configurația viitorului apartament, precum și date despre proprietarul acestuia”.*

Instanța de apel a subliniat că formulările invocate de către avocatul Levinschi Alexandru sunt circumstanțe de fapt, ce derivă din contractul de investiții nr. 010 din 20 septembrie 2009, care au fost reținute și de către instanța de judecată.

Instanța de apel a respins și argumentul apărării prin care a fost invocat că *„concomitent din start, părții vătămate i-a fost explicat, că apartamentul xxxxx aparține companiei SRL „Igrix Trans”, astfel consideră neîntemeiat argumentul reținut de acuzare, precum că Zlotea Lilian prin înșelăciune a prevăzut în contractul din 20 septembrie 2009 un apartament care nici nu-i aparținea, or în contractul menționat a fost stipulat regimul juridic al apartamentului”,* în acest sens menționând că din contractul de investiție nr. 010 nu rezultă faptul că apartamentul xxxxx aparține companiei SRL „Igrix Trans”, ci rezultă faptul că SRL „Apterm-Impex” se obligă să asigure încheierea contractului de vânzare-cumpărare a apartamentului dintre Savin Ana și SRL „Igrix Trans”, apartamentul dat fiind construit de către SRL „Igrix Trans”.

Cu referire la motivul de apel invocat de avocatul Levinschi Alexandru și anume că *„având în vedere conținutul (obiectul) contractului din 20 septembrie 2009, nu poate fi vorba de inducerea în eroare a părții vătămate cu privire la cauza și destinația plății efectuate în baza contractului încheiat cu inculpatul”,* instanța de apel l-a apreciat ca fiind nefondat, deoarece conform procesului-verbal de recepție finală nr. 1331 din 18 decembrie 2009, apartamentul dat era înregistrat cu drept de proprietate după SRL „Igrix Trans”, iar la 30 septembrie 2009, continuându-și acțiunile sale criminale, inculpatul Zlotea Lilian a primit conform dispoziției de plată nr. 5 din 30 septembrie 2009 suma de 35000 euro de la partea vătămată Savin Ana.

Astfel, partea vătămată Savin Ana nu a fost dusă în eroare referitor la destinația plății efectuate în baza contractului, ci asupra faptului că inculpatul Zlotea Lilian urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere a dobândit mijloacele financiare de la Savin Ana și cu rea-credință nu și-a onorat obligațiile asumate de a asigura încheierea contractului de vânzare-cumpărare.

Instanța de apel a respins argumentele avocatului Levinschi Alexandru precum că din declarațiile părții vătămate, aceasta cunoștea toate circumstanțele legate de apartament, fapt ce înseamnă că Zlotea Lilian nu a înșelat-o ori a reproduș eronat circumstanțele în felul în care să convingă partea vătămată să încheie cu el contractul, or, partea vătămată cunoștea circumstanțele legate de apartament în măsura în care erau reflectate prin contractul de investiție nr. 010 din 20 septembrie 2009, fiind astfel dusă în eroare de către inculpatul Zlotea Lilian, care de la momentul intrării în stăpânire asupra banilor, urmărea scopul de a-i însuși și nu avea intenția să-și onoreze angajamentele asumate de a asigura încheierea contractului de vânzare-cumpărare a apartamentului în litigiu.

Instanța de apel a remarcat, că în cererea de apel formulată de avocatul Levinschi Alexandru se mai invocă și faptul că „partea vătămată a mai fost informată prin contract, că de fapt, dreptul de a asigura încheierea contractului de vânzare-cumpărare cu partea vătămată, inculpatul îl are în virtutea relațiilor contractuale cu SRL „Igrix Trans”, în baza contractului de antrepriză nr. 010VM din 30 septembrie 2008 acesta prevăzând un volum de lucrări în sumă de 2848635,48 lei”.

Cu referire la aceste aspecte, instanța de apel a relevat că pct. 3 din contractul de investiție nr. 010 din 20.09.2009 stipulează că „prezentul act se încheie reieșind din următoarele circumstanțe de fapt și de drept: Partea I a încheiat un contract de antrepriză nr. 010VM din 30 iunie 2008, cu compania de construcție „Igrix Trans” SRL pentru efectuarea unui volum de lucrări în sumă de 2848635,48 lei. Conform înțelegerii cu Compania de construcție, Partea I își rezervă dreptul să găsească cumpărător pentru apartamentul indicat în pct. 2 a prezentului contract”.

Cu referire la argumentele apărării prin care se invocă că „partea vătămată recunoaște că a cunoscut, din momentul încheierii contractului cu inculpatul despre toate condițiile speciale, circumstanțele stipulate în contract, recunoaște că banii au fost transmiși nu pentru obținerea dreptului de proprietate asupra apartamentului, dar pentru că Zlotea Lilian, după survenirea condițiilor stipulate în contractul inițial, să asigure încheierea contractului de vânzare-cumpărare, în baza căruia partea-vătămată ar deveni proprietar”, instanța de apel a statuat că avocatul Levinschi Alexandru a interpretat declarațiile părții vătămate Savin Ana într-un mod care nu corespunde realității, or, partea vătămată a transmis suma de 35000 euro pentru prețul apartamentului, astfel, după cum era prevăzut la pct. 4 și pct. 6 din contractul de investiții nr. 010 din 20 septembrie 2009 (Pct. 4. Prețul de vânzare a apartamentului este de 38000 euro și urmează a fi achitat conform condițiilor contractului; pct. 6. Plata prevăzută în pct. 4, Partea II Savin Ana o va transmite Părții I SRL „Apterm-Impex”, în două rate, prima în mărime de 35000 euro, la momentul semnării prezentului contract și a doua în mărime de 3000 euro, nu mai târziu de 5 zile lucrătoare din momentul finisării lucrărilor stipulate în punctul 5 al prezentului contract. Această plată se va include în prețul apartamentului).

Instanța de apel a menționat că avocatul Levinschi Alexandru în susținerea poziției de apărare a mai invocat următoarele argumente: „la 12 decembrie 2012,

Zlotea Lilian a încheiat contract de vânzare-cumpărare cu SRL „Igrix Trans”, în temeiul căruia a dobândit dreptul de proprietate asupra apartamentului xxxxx, cu o suprafață totală de 184 m², însă la 26 aprilie 2011 și 30 noiembrie 2011, partea vătămată a primit de la inculpat recipise, acceptând noile condiții stabilite între părți pe marginea raportului juridic civil stabilit între ele, astfel inițial la 26 aprilie 2011, fiind în întârzierea executării obligației sale față de partea vătămată, inculpatul a garantat acesteia că în termen de 15 zile va asigura executarea obligației fie prin încheierea de către partea vătămată a contractului de vânzare-cumpărare, fie va restitui banii în sumă de 35000 euro.

La 30 decembrie 2011, partea vătămată a confirmat că și-a pierdut interesul în dobândirea apartamentului xxxxx și urmărea scopul de a rezolvi contractul încheiat cu inculpatul și a primi înapoi banii transmiși în baza acestuia, iar prin recipisa din 30 decembrie 2011, partea vătămată a acceptat primirea de la Zlotea Lilian a sumei de 10000 euro și a sumei de 200000 lei.

Prin faptul primirii-predării de comun acord a banilor părțile au rezolvit cu efecte în viitor contractul încheiat la 20 septembrie 2009, din care moment partea vătămată nu mai urmărea interesul de a dobândi apartamentul xxxxx, iar inculpatul să mai execute obiectul contractului. Prin urmare, inculpatului i-a rămas să restituie suma restantă, fapt acceptat de către partea vătămată”.

Însă cu referire la aceste argumente ale apărării instanța de apel a stabilit că nu poate fi reținută aprecierea avocatului, deoarece se sugerează o apreciere distorsionată a circumstanțelor de fapt ale speței, or, și în acest caz, inculpatul Zlotea Lilian a exploatat raporturile formate între acesta și partea vătămată, dânsul urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane a încheiat cu partea vătămată cet. Savin Ana contractul de investiție nr. 010 din 20 septembrie 2009 prin care s-a obligat să asigure încheierea contractului de vânzare-cumpărare a apartamentului xxxxx cu compania de construcție SRL „Igrix Trans”, care de fapt conform procesului-verbal de recepție finală nr. 1331 din 18 decembrie 2009 era înregistrat cu drept de proprietate după SRL „Igrix Trans”, iar la 30 septembrie 2009, continuându-și acțiunile sale criminale a primit conform dispoziției de plată nr. 5 din 30 septembrie 2009 suma de 35000 euro, iar la 12 octombrie 2012, Zlotea Lilian a încheiat cu SRL „Igrix Trans” contractul de vânzare-cumpărare a apartamentului nominalizat, fiind trecut în proprietatea ultimului, neonorându-și obligațiile asumate față de Savin Ana, cauzând astfel prin acțiunile sale intenționate o daună materială în proporții deosebit de mari.

Tot în acest context, instanța de apel a notat că partea vătămată Savin Ana a indicat că la 30 decembrie 2012, Zlotea Lilian i-a întors suma de 200000 lei și 10000 euro, după care iarăși a dispărut.

Instanța de apel a respins aprecierea avocatului Levinschi Alexandru „faptul că Zlotea Lilian a reușit să dobândească dreptul de proprietate asupra apartamentului xxxxx demonstrează că acesta chiar de la momentul încheierii contractului nr. 010 din 20 septembrie 2009 (cu partea vătămată) și-a asumat din start obligațiuni viabile pe

care le-a putut executa, doar că aceste obligațiuni din motive ce nu au depins de voința inculpatului, au putut fi realizate cu întârziere, iar la acel moment, partea vătămată a renunțat la apartament, consimțământul ei fiind orientat spre restituirea către ea a banilor transmiși inculpatului, prin acceptarea sumelor restituite de către Zlotea Lilian, partea vătămată accepta soldul format între părți în baza contractului din 20 septembrie 2009 și obligațiile de plată în curs de executare, care i-au revenit inculpatului”, deoarece inculpatul Zlotea Lilian în baza contractului de investiție nr. 010 din 20 septembrie 2009 a asigurat încheierea contractului de vânzare-cumpărare dintre Savin Ana și SRL „Igrix-Trans” și nu între Savin Ana și Zlotea Lilian, apartament care deja conform procesului-verbal de recepție finală nr. 1331 din 18 decembrie 2009 era înregistrat cu drept de proprietate după SRL „Igrix Trans”, iar la 30 septembrie 2009 a primit conform dispoziției de plată nr. 5 din 30 septembrie 2009 suma de 35000 euro, iar la 12 octombrie 2012 Zlotea Lilian a încheiat cu SRL „Igrix Trans” contractul de vânzare-cumpărare a apartamentului nominalizat, fiind trecut în proprietatea ultimului, neonorându-și obligațiile asumate față de partea vătămată.

Instanța de apel a constatat în baza probelor cercetate în cadrul cercetării judecătorești că inculpatul Zlotea Lilian a acționat cu intenție directă în vederea săvârșirii infracțiunii de escrocherie și însușirii bunurilor părții vătămate și trecerea în sfera personală patrimonială foloase în proporții deosebit de mari, ultimul își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a prevăzut urmările lor prejudiciabile și a dorit în mod conștient survenirea acestor urmări.

În concluzie, instanța de apel a constatat cu certitudine în baza materialelor dosarului penal că inculpatul Zlotea Lilian a comis infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (5) Cod penal, iar poziția inculpatului privind nerecunoașterea vinovăției în comiterea infracțiunii incriminate a fost apreciată ca libertate de mărturisire împotriva sa, principiu reglementat la art. 21 Cod de procedură penală, dat fiind faptul că în cursul judecării cauzei au fost administrate probe, care dovedesc cu certitudine vinovăția acestuia.

8. Avocatul Levinschi Alexandru în numele inculpatului, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare și încetarea procesului.

În susținerea poziției apărării, recurentul menționează că decizia instanței de apel este contradictorie, deoarece mai întâi instanța de apel, apreciind contractul de investiții nr. 010 din 20 septembrie 2009, constată că, între părți a fost stabilit un raport juridic, iar ulterior, instanța a menționat că aceste relații contractuale au fost exploatate cu rea credință de către inculpat, prin crearea unei false impresii părții vătămate că dânsa va obține dreptul de proprietate asupra apartamentului. Tot la acest capitol, deja în contradictoriu, instanța consideră că inculpatul, obținând 35000 euro ar fi putut totuși să-și onoreze obligațiile ce au rezultat din contractul de investiții nr. 010 din 20 septembrie 2009.

Menționează apărarea, că instanțele de fond în mod eronat au apreciat momentul dobândirii dreptului de proprietate de către Zlotea Lilian, considerând că escrocheria s-a consumat definitiv în momentul în care acesta a dobândit apartamentul, pe când anterior s-a angajat să asigure cumpărarea lui de către partea vătămată.

Remarcă recurentul că instanța de apel recunoaște că în declarațiile inculpatului și părții vătămate nu există divergențe în privința transmiterii banilor, încheierii contractului de investiții, restituirea parțială a banilor, negocierea condițiilor de divizare a apartamentului litigios, renunțarea la apartament.

În continuare, instanța de apel consideră că lipsa divergențelor nu poate constitui temei de achitare a inculpatului.

Însă prin ignorarea vădită a caracterului civil al relațiilor stabilite între părți, instanțele au ajuns eronat la concluzia de emitere a sentinței de condamnare, or, la caz nici nu sunt întrunite condițiile necesare prevăzute la art. 389 Cod de procedură penală.

Mențiunea instanței de apel precum că, la caz nu au fost constatate probe care ar demonstra nevinovăția inculpatului distorsionează principiul prezumpției nevinovăției, instanța de apel schimbând dezideratele și însemnătatea acestui principiu, precum și a celui de asigurare a dreptului la un proces echitabil.

În motivarea relatată la pct. 7.11 al deciziei, instanța de apel, explicând sarcina probatorie a declarațiilor lui Ceban Arcadie, încă o dată conturează concluzia greșită care a stat la baza calificării faptelor lui Zlotea Lilian ca escrocherie - faptul că acesta la 12 octombrie 2012 a încheiat cu SRL Igrix-Trans contract de vânzare-cumpărare a apartamentului, acesta fiind trecut în proprietatea ultimului.

Însă de fapt, trecerea dreptului de proprietate după inculpat a avut loc în octombrie 2012, când partea vătămată renunțase definitiv la apartament, acceptând restituirea banilor.

Eroarea indicată supra, este în continuare dezvăluită la pct. 7.12 al deciziei, unde instanța de apel reține ca probă concludentă, contractul de vânzare-cumpărare din 12 octombrie 2012 încheiat între SRL „Igrix-Trans” și Zlotea Lilian.

În continuare, instanța de apel prin faptul încheierii acestui contract, conturează prezența scopului cupidant la inculpat, motivând că acesta, fără a-și onora obligațiile față de Savin Ana, a încheiat cu SRL „Igrix-Trans” contractul de vânzare-cumpărare a apartamentului litigios.

Pe când de fapt, contractul indicat a fost încheiat ca urmare a renunțării părții vătămate la apartamentul dat.

Susține recurentul că deși în cererea de apel a fost invocată lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii de escrocherie, instanța de apel a motivat decizia prin prisma lipsei temeiurilor de achitare.

În opinia recurentului, concluzia instanței de apel de la pct. 7.14 „în cazul în care una din părți, asumându-și angajamente, pe care de la bun început cunoștea că

nu are posibilitate și nici intenția de a le executa” intră în contradicție cu concluzia aceleiași instanțe de la pct. 7.7.1, „deși dânsul (inculpatul), ar fi putut să-și onoreze obligațiile ce au rezultat din contractul de investiții nr. 010 din 20 septembrie 2009”.

La fel, consideră eronate și constatările instanței de apel de la pct. 7.15, 7.16.-7.19 ale deciziei.

În opinia apărării, instanța de apel în mod pripit a concluzionat incidența legii penale asupra raportului stabilit între inculpat și partea vătămată.

Acest lucru se evidențiază clar prin motivarea instanței de la pct. 7.19 al deciziei, în care instanța își aduce un argument în plus în motivarea incidenței legii penale, faptul că după ce Savin Ana a primit de la inculpat 200000 lei și 10000 euro, inculpatul iarăși a dispărut.

Recurentul apreciază critic această abordare a instanței de apel, cu referire la faptul că neexecutarea unor obligații pecuniare implică incidența legii penale, deoarece în opinia avocatului aceasta este în contradicție cu legea națională (civilă, care prevede norme și mecanisme de urmărire a executării obligațiilor) și CțEDO, care condamnă urmărirea persoanei conform legii penale pentru neexecutarea unor obligații civile.

Accentuează recurentul, că la pct. 7.20. respingând motivul declarat în apel, instanța de apel iarăși în mod eronat a constatat că inculpatul din start nu și-a asigurat obligații viabile prin încheierea contractului nr. 010 din 20 septembrie 2009, motivând că aceasta vine în contradicție cu faptul că la data încheierii contractului menționat, apartamentul era în proprietatea SRL „Igrix-Trans” (fapt cunoscut și părții vătămate, încă până la încheierea contractului cu inculpatul), încheierea contractului de vânzare-cumpărare a apartamentului de către Savin Ana.

Ulterior, situația descrisă este racordată la faptul încheierii de către inculpat a contractului din 12 octombrie 2012, din care instanța de apel trage concluzia precum că prin încheierea ultimului, se constată escrocheria în conduita lui Zlotea Lilian.

Subliniază recurentul, că decizia instanței de apel prezintă deficiențe sub aspectul motivării, la adaptarea acesteia nefiind respectate cerințele art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, în plus, se atestă un ansamblu de contradicții și divergențe în concluziile instanței, precum și aprecieri eronate a circumstanțelor, distinct de natura lor veridică, constatată la caz.

Relevă că unele probe, administrate la faza urmăririi penale chiar și la rejudecare au fost apreciate eronat și nu lea fost dată aprecierea corectă, și anume:

- recipisei de la f. d. 17, 96 vol. I;
- recipisei din 30 decembrie 2011, f. d. 18, vol. I;
- planului geometric din 11 mai 2009 și informația din Registrul bunurilor imobile f. d. 11-12, vol. I;
- extraselor din evidența contabilă, f. d. 87-88 vol. I;
- dispoziției de încasare nr. 05 din 30 septembrie 2009.

Consideră că aceste probe, prin interacțiunea lor, inclusiv în coroborare cu alte probe administrate la dosar denotă un șir de circumstanțe, care exclud incidența legii penale.

Totodată în opinia recurentului, instanța de apel a apreciat eronat argumentele apelului, care se referă la acceptul părții vătămate de a primi banii înapoi, de a rezolvi contractul de investiții, pierderea interesului părții vătămate față de bunul imobil pe care intenționa să-l dobândească prin intermediul inculpatului, lipsa din partea părții vătămate a unor revendicări înaintate în ordine civilă, achiziția de către inculpat a apartamentului xxxxx în momentul în care partea vătămată deja renunțase la acest bun imobil, achiziția acestui apartament din contul surselor bănești acordate inculpatului prin credit bancar.

Prin prisma temeiului de casare prevăzut la pct. 6 alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, susține recurentul că în speță au fost încălcate prevederile art. 6 CțEDO, deoarece soluția de respingere a apelului este eronat motivată și necorespunzătoare cumulului de probe administrate și nemijlocit verificate în ședințele de judecată atât a primei instanțe, cât și a celei de apel, în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală.

Pentru a menține sentința de condamnare a lui Zlotea Lilian, instanța de apel s-a bazat pe declarațiile părții vătămate Savin Ana și a doi martori: Savin Patricia (fiica părții vătămate) și Cebanu Arcadie, care activa în calitate de jurist la compania „Igrix-Trans” SRL, toate aceste declarații fiind insuficiente pentru o condamnare penală.

Susține că primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată ca escrocherie doar în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpânire asupra acestor bunuri, urmărea scopul sustragerii lor și nu avea intenția să-și execute angajamentul asumat, ceea ce este o situație distinctă de cauza dată. Instanța de apel însă a concluzionat contrariul, că Zlotea Lilian anume urmărea scopul deposedării părții vătămate de bani, manifestând înșelăciunea.

Deși partea vătămată a depus o plângere împotriva lui Zlotea Lilian, care a servit temei inițial în pornirea urmăririi penale, indicând că în rezultatul acțiunilor acestuia a fost păgubită, prin analiza tuturor circumstanțelor se poate constata că la caz suntem în prezența unui raport juridic civil litigios între părți.

Sub un alt aspect, faptul că Zlotea Lilian a reușit să dobândească dreptul de proprietate asupra apartamentului xxxxx demonstrează că acesta chiar de la momentul încheierii contractului nr. 010 din 20 septembrie 2009 și-a asumat din start obligațiunile viabile pe care le-a putut executa. Doar că aceste obligațiunile din motive ce nu au depins de voința inculpatului, au putut fi realizate cu întârziere, iar la acel moment, partea vătămată a renunțat la apartament, consimțământul ei fiind orientat spre restituirea către ea a banilor transmiși inculpatului

Prin acceptarea sumelor restituite de către Zlotea Lilian, partea vătămată accepta soldul format între părți în baza contractului din 20 septembrie 2009 și obligațiile de plată în curs de executare, care i-au revenit inculpatului.

La caz, inculpatul nu și-a executat integral obligația civilă pe care partea vătămată susține că și-au asumat-o contractual, iar neexecutarea unei obligații contractuale prin excelență nu face obiect de incidență a legii penale.

La 23 octombrie 2018, avocatul Levinschi Alexandru în numele inculpatului a depus supliment la recurs, prin care solicită casarea hotărârilor instanțelor de fond cu pronunțarea unei hotărâri de achitare a inculpatului, de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, în redacția care a fost abrogată prin Legea nr. 179 din 26 iulie 2018 pentru modificarea unor acte legislative.

În argumentarea cerințelor nominalizate recurentul menționează că la 17 august 2018 a intrat în vigoare Legea nr. 179 din 26 iulie 2018 pentru modificarea unor acte legislative, prin care la articolul 190 în dispoziția alineatului (1), textul „înșelăciune sau abuz de încredere” se substituie cu textul „inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile”.

Susține recurentul, că noua lege penală ameliorează situația inculpatului, fapt ce pe cale de consecință impune achitarea acestuia.

9. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, deoarece este vădit neîntemeiat.

În argumentarea opiniei sale, acuzatorul de stat menționează că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, iar decizia atacată nu conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția privind încadrarea juridică corectă a acțiunilor inculpatului.

9.1. Partea vătămată Savin Ana, de asemenea a depus referință în privința recursului apărării, solicitând declararea inadmisibilității acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

Remarcă partea vătămată că, criticele invocate în cererea de apel au constituit obiect de examinare la judecarea cauzei în fond, cărora le-a fost dată o motivare corespunzătoare, fiind susceptibile de a fi însutite și de instanța de recurs ordinar.

Instanțele de fond au adoptat o hotărâre de condamnare corectă în privința inculpatului, apreciind probele administrate la dosar conform prevederilor legale și i-au stabilit o pedeapsă echitabilă în limitele normei incriminate.

10. Judecând recursul ordinar pe baza materialelor din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi respins, ca inadmisibil, din considerentele ce urmează a fi expuse în continuare.

În conformitate cu art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

Instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, adoptând soluția respectivă în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat).

Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Reieșind din conținutul cererii de recurs declarate, Colegiul penal atestă, că apărarea invocă în calitate de temeiuri pentru casarea deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: 6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; precum și când 8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată, că asemenea eroare nu se confirmă la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414 alin. (1), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul apărării, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Totodată, Colegiul penal constată și faptul, că recurentul deși a invocat că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor argumentelor apelului apărării, totuși în conținutul cererii de recurs acesta nu a specificat la care anume din motivele apelului nu a primit răspuns din partea instanței de apel.

Potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Totodată, conform prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Cu referire la aceste aspecte, Colegiul penal menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat în speță.

De asemenea, reieșind din esența criticilor invocate în recurs, Colegiul penal reține că acestea se referă în mare parte doar la chestiunea de apreciere a probelor.

Mai mult, din analiza textuală a recursului declarat, se constată că autorul acestuia face o proprie evaluare a materialului probator, prezentând versiunea potrivit căreia probele administrate de către instanțele de fond nu confirmă vinovăția inculpatului Zlotea Lilian în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, considerând că între inculpat și partea vătămată Savin Ana predomină relațiile civile, iar organul de urmărire penală cât și instanțele de fond neîntemeiat au calificat acțiunile inculpatului conform componentei de infracțiune incriminată.

Sub acest aspect, însă, se impune precizarea că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități.

Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, precum și pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după pertinența, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblul lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării acestora.

Însă, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează, că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Din aceste considerente, Colegiul penal nu examinează criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului conform învinuirii incriminate, astfel că reaprecierea probelor, în modul propus de către autorul recursului, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor, care au fost puse la baza hotărârii primei instanțe, apoi

verificate de instanța de apel, prin continuarea judecării cauzei în fond, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

În acest sens Colegiul atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia privind recunoașterea vinovăției inculpatului Zlotea Lilian în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal.

Contrar argumentelor avocatului Levițchi Alexandru, care susține că probele materiale anexate la dosar (*recipisa de la f. d. 17, 96 vol. I; recipisa din 30 decembrie 2011, f. d. 18, vol. I; planul geometric din 11 mai 2009 și informația din Registrul bunurilor imobile f. d. 11-12, vol. I; extrasele din evidența contabilă, f. d. 87-88 vol. I; dispoziția de încasare nr. 05 din 30 septembrie 2009*) au fost apreciate eronat, iar declarațiile părții vătămate Savin Ana și a doi martori: Savin Patricia și Cebanu Arcadie, sunt insuficiente pentru o condamnare penală, Colegiul penal conchide, că instanța de apel a examinat toate probele din dosar și nu a dat prioritate celor în favoarea condamnării inculpatului Zlotea Lilian, așa cum susține apărarea, însă le-a analizat în ansamblul lor prin coroborare, corect ajungând la concluzia că ele sunt suficiente pentru a fundamenta o acuzație penală în privința inculpatului.

Instanța de recurs respinge versiunea apărării prin care se susține că motivarea deciziei instanței de apel poartă un caracter contradictoriu prin faptul că a fost menționat că escrocheria s-a consumat în momentul când inculpatul a dobândit dreptul de proprietate asupra apartamentului, pe când el anterior se angajase să asigure cumpărarea lui de către partea vătămată.

Or, raportând explicațiile din practica judiciară privind elementele constitutive ale infracțiunii de escrocherie la circumstanțele de fapt ale cauzei, instanța de apel just a constatat că Zlotea Lilian a întreprins acțiuni privind dobândirea ilicită a bunurilor părții vătămate prin elemente de înșelăciune și abuz de încredere, și anume prin faptul că știind cu certitudine că apartamentul pe care dorea să-l procure partea vătămată Savin Ana nu este în proprietatea sa ci în proprietatea „Igrix-Trans”, a încheiat cu aceasta un contract prin care s-a obligat să asigure încheierea contractului de vânzare-cumpărare al apartamentului xxxxx cu două odăi, din blocul locativ amplasat pe xxxxx, obținând de la Savin Ana suma de 35000 euro, fără a avea intenția de a-și onora obligațiile față de partea vătămată.

Astfel, având în vedere că infracțiunea de escrocherie este o infracțiune materială, aceasta se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria sa dorință, la caz, conform dispoziției de încasare nr. 05, inculpatul a obținut suma de 35000 euro, la 30 septembrie 2009 și fără a-și executa obligațiile asumate prin contractul de investiții nr. 010 din 20 septembrie 2009, acesta a dispus după bunul

plac de aceste mijloace bănești până la 30 decembrie 2011, când i-a restituit părții vătămate doar o parte din acești bani și anume 200000 lei și 10000 euro, iar suma de 235890 lei nu a restituit, evitând întâlnirile cu partea vătămată.

Cu referire la argumentul recurentului prin care se invocă că instanța de apel greșit a concluzionat, că neexecutarea unor obligații pecuniare implică incidența legii penale, fapt ce vine în contradicție cu Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care condamnă urmărirea persoanei conform legii penale pentru neexecutarea unor obligații civile.

Colegiul penal ține să menționeze, că modificările intervenite în dispoziția art. 190 Cod penal prin Legea nr. 179 din 27.07.2018, în vigoare la 17.08.2018, nu influențează nici într-un fel încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, deoarece în cadrul examinării cauzei prezente s-a constatat cu certitudine, că inculpatul a *urmărit obținerea unui profit în dauna patrimoniului altei persoane* (fapt ce constituie diferența dintre răspunderea penală și cea civilă).

În acest sens Colegiul penal menționează, că neexecutarea obligațiilor care derivă dintr-un contract încheiat poate fi calificată ca infracțiune de escrocherie, dacă s-a stabilit că s-au folosit manopere frauduloase față de creditorul obligației până la și pentru încheierea contractului, iar condițiile în baza cărora poate fi imputată infracțiunea de escrocherie sunt similare cu cazurile de nulitate a contractului viciat de eroare și a contractului încheiat prin dol, prevăzute la articolele 227 și 228 din Codul civil, deși între aceste instituții există deosebiri.

Eroarea ca viciu de consimțământ poate fi invocată și în cazul în care ambele părți au avut o falsă reprezentare a împrejurărilor la încheierea unui act juridic, precum și în cazul în care o parte co-contractantă s-a aflat în eroare din cauze obiective, nu neapărat din cauza inducerii sale în eroare, iar în cazul escrocheriei, elementul subiectiv al acestei infracțiuni constă în intenția directă. Autorul este conștient că induce în eroare și că prin acest fapt produce o pagubă, în vederea realizării unui folos material injust (intenție calificată prin scop), iar diferența constă în faptul că, în cazul escrocheriei, autorul urmărește obținerea unui profit în dauna patrimoniului altei persoane, iar nu simpla viciere a consimțământului pentru a determina o persoană să încheie un act juridic.

Așadar, Colegiul penal atestă că nu pot fi reținute în sensul aditerii recursului nici argumentele apărării prin care se susține că prin Legea nr. 179 din 26 iulie 2018 pentru modificarea unor acte legislative au fost modificate prevederile art. 190 Cod penal, iar ca urmare în privința inculpatului urmează a fi pronunțată o hotărâre de achitare, deoarece legea nouă ameliorează situația inculpatului.

Totodată, Colegiul penal conchide că în speță nu a fost admisă o eroare gravă de fapt, deoarece pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor,

prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Colegiul penal constată, că recurentul nu a motivat recursul sub acest aspect de drept invocat, limitându-se la critici privind aprecierea probelor, și totodată instanța de recurs ordinar consideră, că în cadrul examinării prezentei cauze, o atare eroare nu a fost comisă.

Cu referire la criticile invocate de avocatul Levinschi Alexandru în numele inculpatului sub aspectul pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează, că temeiul de drept menționat, prevede, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

În acest sens instanța de recurs menționează, că potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal reține, că acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Potrivit materialelor cauzei, prima instanță l-a recunoscut vinovat pe Zlotea Lilian în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, condamându-l la 9 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere pe un termen de 3 ani, soluție care a fost menținută și de către instanța de apel.

Colegiul penal lărgit conchide, că instanța de apel corect a constatat vinovăția inculpatului Zlotea Lilian în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor.

Or, analizând decizia atacată, Colegiul penal consideră, că instanța de apel la judecarea apelului apărării, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art. 414 alin. (1), (5) și art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 8 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, fapt ce impune și respingerea, ca inadmisibil a recursului ordinar declarat de către avocatul Levinschi Alexandru în numele inculpatului.

11.În temeiul art. 434, art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit,

DECIDE:

Se respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de avocatul Levinschi Alexandru în numele inculpatului Zlotea Lilian, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2018, în cauza penală în privința lui **Zlotea Lilian xxxxx**.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **20 decembrie 2018**.

Președinte	Timofti Vladimir
Judecător	Toma Nadejda
Judecător	Țurcan Anatolie
Judecător	Cobzac Elena
Judecător	Boico Victor

O P I N I E S E P A R A T Ă

în conformitate cu prevederile art. 339 alin. (7), 340 alin. (3) Cod de procedură penală (în cauza Zlotea Lilian xxxxx)

1. Prin decizia Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 06 noiembrie 2018 a fost adoptată în cadrul judecării recursului ordinar în cauza indicată următoarea soluție: „Se respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de avocatul Levinschi Alexandru în numele inculpatului *Zlotea Lilian*, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2018, în cauza penală în privința lui *Zlotea Lilian xxxxx*”.

2. Nu am susținut soluția adoptată și am considerat că dosarul urmează a fi remis la rejudecare, deoarece instanța de apel la rejudecarea cauzei nu a respectat indicațiile instanței de recurs.

2.1. Menționez, că prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 16 ianuarie 2018 a fost admis recursul, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs a constatat că, instanța de apel nu a respectat pe deplin prevederile art. 414 Cod de procedură penală, deoarece cauza nu a fost examinată sub toate aspectele și nu s-a dat răspuns la motivele esențiale invocate de avocatul Levinschi Alexandru în numele inculpatului, în ordine de apel.

Instanța de recurs a menționat că, în partea descriptivă a deciziei atacate, a fost redat conținutul declarațiilor inculpatului făcute în instanța de apel, părții vătămate și a martorilor date în cadrul primei instanțe, fiind menționate și probele scrise ce au fost verificate în instanța de apel, considerând în cele din urmă că vina inculpatului în cele incriminate este confirmată, însă instanța de apel nu a argumentat din care considerente alegațiile apărării sânt respinse sau apreciate ca neîntemeiate, limitându-se la expunerea evazivă asupra acestora.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2018, a fost respins ca fiind nefondat apelul declarat de avocatul Levinschi Alexandru în numele inculpatului Zlotea Lilian, cu menținerea hotărârii atacate.

Consider, că în speță nu au fost respectate de către instanța de apel indicațiile instanței de recurs, instanța de apel nu a dat apreciere tuturor probelor, inclusiv și declarațiilor părții vătămate și martorilor, lăsând fără careva răspuns

argumentele părții apărării, care a invocat existența între inculpat și partea vătămată a raporturilor juridice civile.

Astfel, din materialele dosarului se atestă, că partea vătămată a renunțat ea însăși la contractul încheiat cu inculpatul (care, în opinia acuzării, a acționat cu scopul dobândirii ilicite a bunurilor părții vătămate), iar inculpatul i-a restituit părții vătămate o mare parte din suma achitată de către acesta conform contractului încă până la pornirea urmăririi penale în privința acestuia.

În aceste condiții consider, că, de fapt, între partea vătămată și inculpat au existat raporturi juridice civile, nefiind dovedită intenția inculpatului de obținere a unui profit în dauna patrimoniului altei persoane, de aceea inculpatul urma a fi achitat, deoarece fapta acestuia nu este prevăzută de legea penală.

Judecător

Nadejda Toma